

Auge Deus Hungaros
Re, iucunditate;
Dextera tuere nos
Hoste conflictante.
Saeculum da iucundius
Genti passae dura;
Praeterita luimus,
Luimus futura.

Atavos induxeras
Carpathorum iugis,
Per Te sedes prosperas
Nactus Almi sanguis;
Tisciae, Danubii
Qua volvuntur undae,
Fortis prolis Arpadi
Terraesunt fecundae.

In agris Cumaniae
Spicas maturabas,
Vites Tokaj' nectare
Tu stillare dabas.
Superabant duce Te
Turcas nostra signa,
Tristem Martem Mathiae
Gemit Vienna.

Heu! sed nostris vitiis
Es incensus ira,
Fulminaque noxiis
Detonabas dira;
Nunc sagittas Mongolum
Mittebas super nos,
Mox Turcorum sub iugum
Nos agebas servos.

Quotiens ferum genus
Ottomanum densis
Nostris exercitibus
Exsultavit caesis!
Quotiens et filius
In te vertit arma,
Patria, civilibus
Armis prolis urna!

Latitat tuus bonus
Persecutus civis,
Exsors iam domi domus
Exturbatur antris.
Monte, valle deviat
Tristis desperatus;
Sanguinem pede vadat
Flammis circumflatus.

Arx stetit, nunc rudera;
Gaudia flagrabant,
Fletus morsque misera
Coelos iam fatigant.
Ah! libertas non viret
Mortui cruore;
Lacrimoso serviet
Orphanus dolore...

Salva Deus Hungaros
Tot periculorum,
Dextera tuere nos
In mari dolorum!
Saeculum da iucundius
Genti passae dura;
Praeterita luimus,
Luimus futura.

latin fordítás:
Josephus Irsy (1933)